

Programare procedurala

- suport de curs -

Dobrovat Anca - Madalina

An universitar 2016 – 2017 Semestrul I

Curs 8

Agenda cursului

- 1. Pointeri (rest)
- legatura dintre pointeri si tablouri 2D
- 2. Subprograme
- definire, apel, transmiterea parametrilor
- 3. Pointeri la functii
- 4. Functii de citire si scriere
- 5. Siruri de caractere
- descriere, utilizare

1. Pointeri

Pointer = tip de data derivat folosit pentru manipularea adreselor de memorie.

Variabile de tip pointer

Sintaxa generala tip * nume;

variabila <u>nume</u> → adrese de zone de memorie alocate unor date de tipul <u>tip</u>.

* - <u>operator de indirectare</u> semnifica faptul ca variabila este pointer la tipul respectiv.

Cel mai puternic mecanism de accesare a memoriei în C

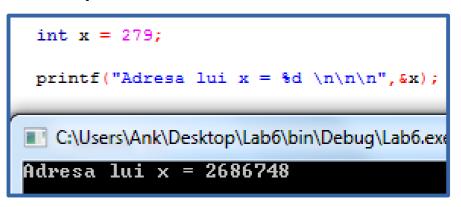

1. Pointeri

Operatori speciali pentru pointeri: & si *

& (operator unar) - adresa de memorie a operandului sau

Adresa	Valoarea
variabilei x	variabilei x
2686748	279

* (operator unar) - complementul lui &; returneaza valoarea inregistrata la adresa care ii urmeaza

```
int x = 279;

printf("Valoarea de la adresa lui x = %d \n\n\n", *&x);

C:\Users\Ank\Desktop\Lab6\bin\Debug\Lab6.exe

Valoarea de la adresa lui x = 279
```


1. Pointeri

Aritmetica pointerilor – Pointeri si tablouri 1D

Initializarea pointerului *p cu adresa primului element al unui tablou int *p = v; p = &v[0];

- 1. v[i] ⇔ *(p+i) valoarea lui v[i]
- 2. &v[i] = p + i adresa unui element dintr-un vector
- 3. Daca p este un pointer, acesta poate fi folosit cu un indice in expresii: p[i] = *(p+i).
- 4. Comutativitate: v[i] = *(p+i) = *(i+p) = i[v];

Concluzie: o expresie cu tablou si indice este echivalenta cu una scrisa ca pointer si distanta de deplasare.

1. Pointeri

Aritmetica pointerilor – Pointeri si tablouri 1D

Conceptul de tablou nu exista in C – numele unui tablou este un pointer constant catre primul sau element!

La compilare, expresia v[i] se înlocuiește cu *(v+i).

Diferenta intre un nume de tablou si un pointer:

Un pointer este <u>o variabila</u>: pv = v si pv++ sunt expresii legale

Un nume de tablou <u>nu este o variabila</u>: v = pv si v++ **sunt expresii ilegale**

1. Pointeri

Aritmetica pointerilor – Pointeri si tablouri 1D

Numele unui tablou este un pointer constant catre primul sau element

```
int v[100]; v = &v[0]; float a[4][6]; a = &a[0][0];
```

Accesarea elementului de index i din tablou:

- direct: v[i];
- indirect: *(v+i);
- adresa: v+i;

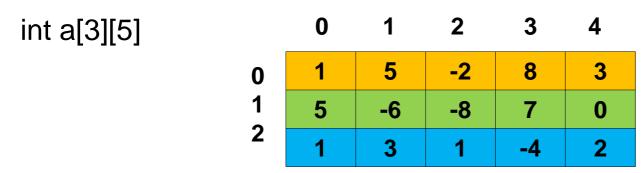
Obs.

- 1. * are prioritate mai mare decat +
- 2. *(v+1) != *v + 1

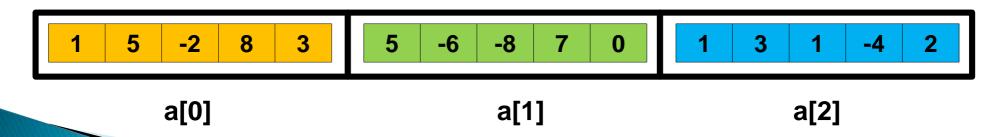
1. Pointeri

Aritmetica pointerilor – Pointeri si tablouri 2D

Reprezentarea matricelor in memorie = tablouri de tablouri

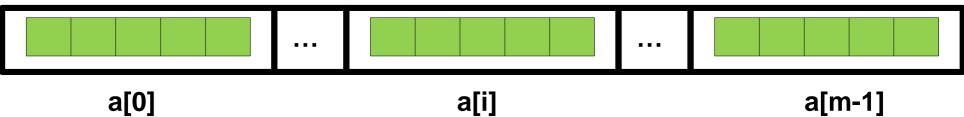

1. Pointeri

Aritmetica pointerilor – Pointeri si tablouri 2D

Generalizare: int a[m][n]

a[i] – tablou unidimensional.

La ce adresa incepe a[i]?

$$&a[i] = &(*(a+i)) = a + i$$

La ce adresa se afla a[i][j]?

$$a[i][j] = *(a+i) + j$$

Valoarea lui a[i][j]?

$$a[i][j] = *(*(a+i) + j)$$

1. Pointeri

Aritmetica pointerilor – Pointeri si tablouri 2D

Stim:
$$a[i] = *(a+i) = *(i+a) = i[a]$$

Atunci a[i][j] se mai poate exprima:

- 1. *(a[i]+j)
- 2. *(i[a]+j)
- 3. (*(a+i))[j]
- 4. i[a][j]
- 5. j[i[a]]
- 6. j[a[i]]

2. Subprograme (Functii)

Permit modularizarea programelor

- variabilele locale – declarate si vizibile doar în interiorul funcțiilor

Parametrii funcțiilor

- permit comunicarea informației între funcții
- sunt variabile locale funcțiilor

Avantaje

- divizarea problemei în subprobleme
- utilizarea/reutilizarea funcțiilor scrise în alte programe
- elimină duplicarea codului scris

2. Subprograme

Sintaxa

tip_returnat nume (lista de parametri formali) // antetul functiei

```
- variabile locale
- instructiuni
- return expresie
}
```

Categorii de subprograme

- care returnează o valoare: prin utilizarea instrucțiunii return expresie;
- care nu returnează o valoare: prin instrucțiunea return; (tipul returnat este void)

O functie poate returna orice tip standard sau definit de utilizator.

Declarațiile și instrucțiunile din funcții sunt executate până se întâlnește

- instrucțiunea return
- acolada închisă } execuția atinge finalul funcției

2. Subprograme

Lista de parametri

lista de nume de variabile si tipurile lor asociate, separate prin virgula.

O functie poate sa nu aiba parametri, dar setul de paranteze se pastreaza.

```
Expl. tip_returnat nume () { ... }
tip_returnat nume (void) { ... }
```

Parametri formali – parametrii care apar in **prototipul functiei** (in antetul functiei la declarare)

Parametri actuali / efectivi – parametrii care apar la apelul subprogramului

Listele de parametri formali si efectivi trebuie sa coincida ca: Ordine, Tip, Numar

2. Subprograme

```
Declarare, definire, apel
                                      Exemplu
// declarare antet
int suma (int a, int b); // lista de parametri formali
void afis()
    printf ("Functie cu declarare si definire\n");
// apel
int main ()
    int x = 7, y = 10;
    printf("%d", suma(x,y)); // apel cu lista de parametri efectivi
    afis();
    return 0;
// definire
int suma (int a, int b)
    int s; // variabila locala
    return s;
```


2. Subprograme

Transmiterea parametrilor catre functii

- Valoare (pass-by-value)
- Referinta (pass-by-reference) in C++

Transmiterea parametrilor prin valoare

Functia va lucra cu o copie a variabilei pe care a primit-o si orice modificare din cadrul functiei va opera asupra aceste copii. La sfarsitul executiei functiei, copia va fi distrusa si astfel se va pierde orice modificare efectuata.

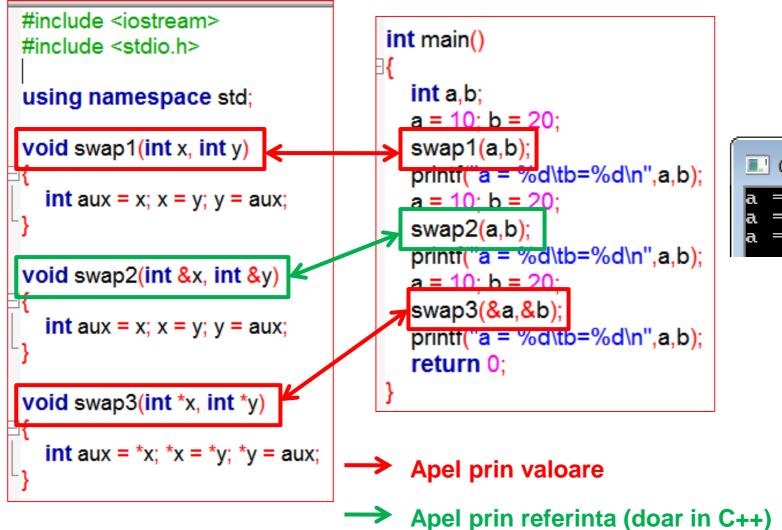
Transmiterea parametrilor prin referinta

Functia va lucra direct la adresa variabilei pe care a primit-o si orice modificare din cadrul functiei va opera asupra aceste variabile.

2. Subprograme

Transmiterea parametrilor – atentie! Cod scris in C++


```
C:\Users\Ank\Desl
a = 10 b=20
a = 20 b=10
a = 20 b=10
```

Apei prin referinta (doar in C++)

2. Subprograme

Apelul subprogramului si revenirea din apel

Etape:

- argumentele apelului sunt evaluate și trimise funcției
- adresa de revenire este salvată pe stivă
- controlul trece la funcția care este apelată
- funcția apelată alocă pe stivă spațiu pentru variabilele locale și pentru cele temporare
- se execută instrucțiunile din corpul funcției
- dacă există valoare returnată, aceasta este pusă într-un loc sigur
- spațiul alocat pe stivă este eliberat
- utilizând adresa de revenire controlul este transferat în funcția care a inițiat apelul, după acesta.

Sursa: Alexe B. – Programare Procedurala (Note de curs 2016-2017)

2. Subprograme

Domeniu de vizibilitate. Variabile locale si globale

Variabilele locale

- se declara in cadrul functiilor
- sunt vizibile doar in cadrul functiei respective

Expl. 1 variabilele a si b nu sunt vazute de main

```
void f()
    int a = 20, b = 30;
    printf("a si b in functie: %d %d\n", a, b);
int main()
                                                                                 Build messages X
                                                                   Suild log
                                                                                                  Debugger
                                                           results
    f();
    printf("a si b in main: %d %d\n",a, b);
                                                            === Lab6, Debug ===
                                                            In function 'main':
                                    C:\Users\Ank\D... 13
                                                            error: 'a' undeclared (first use in this function)
                                    C:\Users\Ank\D... 13
                                                            error: (Each undeclared identifier is reported only
                                                            error: for each function it appears in
```


2. Subprograme

Domeniu de vizibilitate. Variabile locale si globale

Expl. 2 variabilele a si b din functia f1 nu sunt vazute nici din cadrul functiei f2

Incercare prin apel f1() din f2()

```
9
10 void f2()
11 □ { f1();
12 □ printf("a si b in functia f2: %d %d\n", a, b);
13
14
```

```
void f1()
            printf("a si b in functia f1: %d %d\n", a, b);
 8
9
10
        void f2()
                                                                 Code::Blocks
                                                                               Search results
                                                                                                 Build log
                                                                                                             🥟 Build me
            printf("a si b in functia f2: %d %d\n", a, b)
                                                              File
                                                                                         Message
13
                                                               C:\Users\Ank\D...
                                                                                         In function 'f2':
14
15
        int main()
                                                               C:\Users\Ank\D... 12
                                                                                         error: 'a' undeclared (first
16
                                                               C:\Users\Ank\D... 12
                                                                                         error: (Each undeclared ident:
17
                                                              C:\Users\Ank\D... 12
                                                                                         error: for each function it as
18
            printf("a si b in main: %d %d\n",a, b);
                                                               C:\Users\Ank\D... 12
                                                                                         error: 'b' undeclared (first :
19
```


2. Subprograme

Domeniu de vizibilitate. Variabile locale si globale

Expl. 3 variabilele a si b din main nu sunt vazute in functia f()

```
void f()

printf("a si b in functia f1: %d %d\n", a, b);

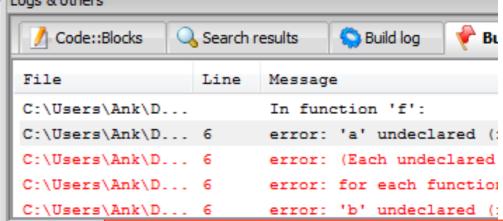
int main()

int a = 20, b = 30;
printf("a si b in main: %d %d\n", a, b);

f();

Logs & others
```

main este o functie ("speciala")!

2. Subprograme

Domeniu de vizibilitate. Variabile locale si globale

Variabilele globale

- se declara in afara oricarei functii
- sunt vizibile si pot fi accesate / modificate in tot programul

Expl. Variabila globala a este modificata pe rand de main si de functia f()

```
int a = 10;

void f()

{
    a = a + 20;
}

int main()

C:\Users\Ank\Desktop\Lab6\bin\Debug\Lab6.exe

a cu valoarea initiala: 10
    a cu valoarea modficata in main: 30
    a cu valoarea modficata in f(): 50

printf("a cu valoarea modficata in main: %d\n", a);
    a = 30;
    printf("a cu valoarea modficata in main: %d\n", a);
    f();
    printf("a cu valoarea modficata in f(): %d\n", a);
}
```


2. Subprograme

Domeniu de vizibilitate. Variabile locale si globale

Observatie generala

Folosirea variabilelor globale mareste posibilitatea aparitiei erorilor deoarece sursa programului poate modifica valoarea unei variabile globale in orice loc al programului.

Este foarte dificil pentru un alt programator sa gaseasca fiecare loc din program in care variabila respectiva se modifica.

Regula generala: orice modificare a unei variabile sa se reflecte doar asupra functiei care le foloseste

recomandabil ca orice program in C sa aibe numai variabile locale si eventual doar cateva variabile globale (cat mai putine).

3. Pointeri la functii

In limbajul C numele unei funcţii nu este o variabilă ci este un pointer constant, mai exact un pointer către zona text a programului, la fel ca tablouri.

Pointerii pot fi returnați de către funcții.

Forma generală de declarare a pointerilor la un tip de funcție este:

tip (*nume_pointer) (lista de parametri formali);

Obs.

Folosind un pointer catre o functie, este posibil sa apelam functia folosind pointerul.

float (*pf) (float a, float b); \rightarrow pf = pointer la o functie care returneaza un float si are 2 parametri a si b de tip float.

3. Pointeri la functii

pointer la o funcție = variabilă ce stochează adresa de început a codului asociat funcției

tip (*nume_pointer) (lista de parametri formali);

tip = tipul de bază returnat de funcția spre care pointeaza

nume_pointer = variabila de tip pointer la o functie care poate lua ca valori adrese de memorie unde începe codul unei funcții

Obs: trebuie să pun paranteză în definiție altfel definesc o funcție care

întoarce un un pointer de date

exemple:
void (*pf)(int)
int (*pf)(int,int)
double (*pf)(int,double*)

tip (*nume_pointer) (lista de parametri formali);

Obs.

Este necesar setul de paranteze pentru constructia (*nume_pointer) datorita regulii de precedenta a operatorilor.

Pentru a asigura unui pointer adresa unei functii, trebuie folosit numele functiei fara paranteze.

```
Expl. float suma (float a, float b); float (*pf) (float a, float b); pf = suma;
```

Functia suma se poate apela indirect prin pf:

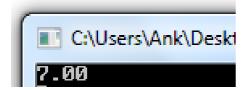
```
a = (*pf) (2.3, 4.7);
```


3. Pointeri la functii

```
Expl. float suma (float a, float b);
float (*pf) (float a, float b);
pf = suma;
```

Apelul indirect al functiei suma prin pf: a = (*pf) (2.3, 4.7);


```
float suma (float a, float b)
  return a + b;
float (*pf) (float a, float b);
int main()
  pf = suma;
  float a = (*pf)(2.3, 4.7);
  printf("%.2f",a);
 return 0;
```

3. Pointeri la functii

Tablou de pointeri la functii

Fiecare element din tablou sa pointeze catre o alta functie!

```
#include <stdio.h>
#include <stdib.h>

float suma (float a, float b);
float diferenta (float a, float b);
float inmultire (float a, float b);
float impartire (float a, float b);
float (*pf[4]) (float a, float b);
```

Vector de pointeri la functii

```
float suma (float a, float b)
  return a + b;
float diferenta (float a, float b)
  return a b;
float inmultire (float a, float b)
  return a * b;
float impartire (float a, float b)
  return a / b;
```


3. Pointeri la functii

Tablou de pointeri la functii

Fiecare element din tablou sa pointeze catre o alta functie!

```
#include <stdio.h>
#include <stdib.h>

float suma (float a, float b);
float diferenta (float a, float b);
float inmultire (float a, float b);
float impartire (float a, float b);
float (*pf[4]) (float a, float b);
```

```
C:\Users\Ank\Desktop\Curs7\b

Suma = 7.00

Diferenta = -2.40

Produsul = 10.81

Impartirea = 0.49
```

```
int main()
  float rezi
  pf[0] = suma; // adresa functiei suma
  pf[1] = diferenta; // adresa functiei diferenta
  pf[2] = inmultire; // adresa functiei inmultire
  pf[3] = impartire; // adresa functiei impartire
  rez = (*pf[0])(2.3, 4.7);
  printf("Suma = \%.2f \n",rez);
  rez = (*pf[1])(2.3, 4.7);
  printf("Differenta = \%.2f \n",rez);
  rez = (*pf[2])(2.3, 4.7);
  printf("Produsul = \%.2f \n",rez);
  rez = (*pf[3])(2.3, 4.7);
  printf("Impartirea = \%.2f \n",rez);
```


Tablou de pointeri la functii

Fiecare element din tablou sa pointeze catre o alta functie!

Obs: E mai eficienta implementarea cu pointer catre functii decat folosirea instructiunii switch.

Vectorul de pointeri la functii poate fi initializat si astfel:

float (*pf) (float a, float b) = {suma, diferenta, inmultire, impartire};

In loc de ...

```
float rez;
pf[0] = suma; // adresa functiei suma
pf[1] = diferenta; // adresa functiei diferenta
pf[2] = inmultire; // adresa functiei inmultire
pf[3] = impartire; // adresa functiei impartire
```


Tablou de pointeri la functii

Fiecare element din tablou sa pointeze catre o alta functie!

Expl. – functie fara tip

```
void suma (float a, float b)

{
    printf("Suma = %.2f \n", a + b);
}
void differenta (float a, float b)

{
    printf("Differenta = %.2f \n", a · b);
}

float (*pf[2]) (float a, float b);
```


Tablou de pointeri la functii

Fiecare element din tablou sa pointeze catre o alta functie!

```
#include <stdio.h>
int main()
 int i:
                                                                     void steluta() {     printf("*"); }
 /* Declaram un vector de pointeri la functie. */
                                                                     void plus() { printf("+");}
  void (*p[4]) (void);
 /* Initializam vectorul cu adresele celor patru functii. */
                                                                    void minus() { printf("-");}
  p[0] = &steluta;
 p[1] = +
                                                                     void dolar() {    printf("$");}
  p[2] = −
  p[3] = &dolar;
 /* Folosim vectorul de pointeri pentru a apela pe rand functiile. */
 for (i = 0; i < 4; i++)
 (*p[i]) ();
                                                                        "C:\Users\Ank\Desktop\Curs 11\bin\
  /* Apelam functiile in ordine inversa, folosind din nou vectorul de fur
 for (i = 3; i >= 0; i-)
 (*p[i]) ();
                                                                       Process returned 0 (0x0)
                                                                       Press any key to continue.
  return 0;
```


3. Pointeri la functii

Utilitatea pointerilor la functii

se folosesc în programarea generică, realizăm apeluri de tip callback;

O funcţie C transmisă, printr-un pointer, ca argument unei alte funcţii F se numeşte şi funcţie "callback", pentru că ea va fi apelată "înapoi" de funcţia F.

De obicei, funcţia F este o funcţie de bibliotecă, iar funcţia C este parte din aplicaţie.

Funcţia F poate apela o diversitate de funcţii, dar toate cu acelaşi prototip, al funcţiei C

3. Pointeri la functii

Expl Pointeri catre functii in lista de parametri ai altei functii

```
#include <math h>
                                                        #include <math.h>
void functie (float(*fp) (float), float a)
                                                       typedef float(*pointer) (float);
                                                        void functie (pointer fp, float a)
  float y
                                                         float y;
                                                         y = fp(a);
  y = fp(a);
                                                         printf("Rezultat functie matematica = \%.2f \n", y);
  printf("Rezultat functie matematica = %.2f
                                    C:\Users\Ank\Desktop\Curs7\bin\Debug\Curs7.e:
int main()
                                    Rezultat functie matematica = 0.00
                                    Rezultat functie matematica = 1.00
                                    Process returned 0 (0x0)
                                                                     execution
                                    Press any key to continue.
   functie(\sin, 0.0);
   functie(cos, 0.0);
  return 0;
```

3. Pointeri la functii

Expl 2 Pointeri catre functii in lista de parametri ai altei functii

$$S_k(n) = \sum_{i=1}^n i^k$$

$$S_1(n) = 1 + 2 + \ldots + n$$

$$S_2(n) = 1^2 + 2^2 + \ldots + n^2$$

$$S_k(n) = \sum_{i=1}^n expresie(i)$$
 Folosind pointeri la funcții pot să văd funcția ca o variabilă

Sursa: Alexe B. – Programare Procedurala (Note de curs 2016-2017)

3. Pointeri la functii

Expl 2 Pointeri catre functii in lista de parametri ai altei functii

```
S_k(n) = \sum_{i=1}^{n} i^k
int expresie1(int x) {return x*x;}
int expresie2(int x) {return x*x*x*x;}
int suma(int n, int (*p)(int))
  int i, s=0;
                                int main()
  for(i=1;i<=n;i++)
  s = s + p(i);
                                     int s2,s4;
  return s:
                                     s2 = suma(3, expresie1);
                                     printf("S2 = %d\n",s2);
                                     s4 = suma(3, expresie2);
                                     printf("S4 = %d\n",s4);
                                   return 0;
```

```
C:\Users\
S2 = 14
S4 = 98
```


3. Pointeri la functii

Expl 3 Utilizarea functiei qsort din stdlib.h

void qsort (void *adresa, int nr_elemente, int dimensiune_element,
int (*cmp) (const void *, const void *)

- adresa = pointer la adresa primului element al tabloului ce urmeaza a fi sortat
 (pointer generic nu are o aritmetică inclusă)
- nr_elemente = numarul de elemente al vectorului
- dimensiune_element = dimensiunea in octeți a fiecărui element al tabloului (char = 1 octet, int = 4 octeți, etc)
- cmp funcția de comparare a două elemente

3. Pointeri la functii

Expl 3a) Utilizarea functiei qsort din stdlib.h

```
#include <stdlib.h>
int comp (const void *a, const void *b)
  return *(int *)a - *(int *)b;
int main()
  int i,v[5]= \{3,1,5,2,4\};
  qsort(v,5,sizeof(int),comp);
  for(i=0; i<5; i++)
     printf("%d ",v[i]);
  printf("\n\n\n");
  return 0;
                                  C:\Users\Ank\De
     Ш
                                   2 3 4 5
```


3. Pointeri la functii

Expl 3b) Utilizarea functiei qsort din stdlib.h → Ordonarea unor

spectacole in functie de data lor de sfarsit

```
int main()
∃typedef struct{
                                                               int n:
   int hi,mi,hf,mf,s,d;
                                                               spec a[100];
 } spec;
                                                               citire(&n.a)
                                                               qsort(a,n,sizeof(spec),comp)
 int comp (const void *a, const void *b)
                                                               afisare(n,a);
∃{ const spec *x = (spec *)a;
    const spec *y = (spec *)b;
  int c = x->d - y->d; // ordonare crescatoare dupa campul sfarsit
  if (c < 0)
   return -1:
  if (c > 0)
   return 1:
 // c = y->s - x->s; // la ore de sfarsit egale, sa le ordoneze
 // descrescator dupa ora de inceput
 return c:
```


3. Pointeri la functii

Expl 3b) Utilizarea functiei qsort din stdlib.h -> Ordonarea unor spectacole in functie de data lor de sfarsit

```
void citire(int *n, spec a[])
∃{ inti;
   scanf("%d",n);
   for(i=0;i<*n;i++)
       scanf("%d%d%d%d",&a[i].hi,&a[i].mi,&a[i].hf,&a[i].mf);
       a[i].s = a[i].hi * 60 + a[i].mi;
       a[i].d = a[i].hf * 60 + a[i].mf;
                                             void afisare(int n, spec a[])
                                                int i:
                                                printf("\n\n\n');
              12 30 16 30
                                                for(i=0;i<n;i++)
                                                  if((a[i].mi == 0) && (a[i].mf!= 0))
                  0 18 30
              18 0 20 45
                                                    printf("%dh00-%dh%d\n",a[i].hi,a[i].hf,a[i].mf);
              12 15 13 0
                                                  else if ((a[i].mi != 0) && (a[i].mf == 0))
                                                  printf("%dh%d - %dh00\n",a[i].hi,a[i].mi,a[i].hf);
                                                  else if ((a[i].mi == 0) && (a[i].mf == 0))
                                                     printf("%dh00 - %dh00\n",a[i],hi,a[i],hf);
               H2h15 — 13h00
                                                  else
                                                  printf("%dh%d - %dh%d\n",a[i].hi,a[i].mi,a[i].hf,a[i].mf);
                5h00 - 18h00
               l18h00-20h45
```


In C intrarile si iesirile sunt efectuate de functiile de biblioteca. C admite I/O de la consola si prin fisiere.

Funcții de intrare-ieșire folosind consola

Consola (zona de date - *stdin*) si ecranul (zonele de date - *stdout* si *stderr*) permit utilizatorului interactiunea cu programul aflat în executare.

Operatii de citire / scriere:

```
- fara formatare
```

```
getchar(), getch(), getche(), gets(...), putchar(), puts(...)
```

- cu formatare

```
scanf(...), printf(...)
```

Descriptori de format pentru scriere

Citirea si scrierea caracterelor

getchar() / putchar()

int getchar(void) - citeste un caracter de la tastatura

int putchar(int c) - scrie un caracter pe ecran in pozitia curenta a cursorului

Functia **getchar()** - asteapta pana este apasata o tasta si returneaza valoarea sa \rightarrow tasta apasata are imediat ecou pe ecran.

Fisierul antet pentru aceste functii este stdio.h.

În cazul unei erori la citire / scriere, sau la întâlnirea combinatiei EOF (sfârsit de fisier) functia întoarce valoarea -1 (codificată prin EOF)

Citirea si scrierea caracterelor

Dati sirul - se termina cu punct:

getche() / getch()

getche (getch echo) asteaptă apăsarea unei taste si întoarce caracterul corespunzător pe care îl afisează pe ecran (nu e nevoie de Enter).

getch() este similară cu getche(), dar nu afisează ecoul pe ecran.

```
#include <stdio.h>
int main()
                                                                          #include <stdlib.h>
                                                                          int main()
  char ch:
  printf("Dati sirul - se termina cu punct: ");
                                                                            char ch:
  do
                                                                            printf("Dati sirul - se termina cu punct: ");
                                                                            do
    ch = getche();
    if (islower(ch)) ch=toupper();
                                                                              ch = getch();
    else ch = tolower(ch):
                                                                              if (islower(ch)) ch=toupper();
    putchar(ch):
                                                                              else ch = tolower(ch):
                        "C:\Users\Ank\Desktop\Curs 10\bin\Debug\Curs 10.exe"
  } while(ch != '.');
                                                                              putchar(ch);
                                                                            } while(ch != '.');
  printf("\n");
                        Dati sirul - se termina cu punct:  aA_
                                                                            printf("\n");
                                                                                           "C:\Users\Ank\Desktop\Curs 10\bin\Debug\Curs 10.exe"
  return 0:
                                                                            return 0:
                                                                                           Dati sirul – se termina cu punct: abCDefg.
                   "C:\Users\Ank\Desktop\Curs 10\bin\Debug\Curs 10.exe"
```

aAbBcCdDeEfF...

Citirea si scrierea sirurilor de caractere

char *gets (char *s) - citeste caractere din stdin si le depune în zona de date de la adresa s, până la apăsarea tastei Enter. În sir, tastei Enter îi va corespunde caracterul '\0'.

Dacă operatia reuseste, functia întoarce adresa sirului, altfel valoarea NULL (= 0).

int puts(const char *s) - afisează pe ecran sirul de la adresa s sau o constantă sir de caractere si apoi trece la linie nouă.

La succes, functia întoarce ultimul caracter, altfel valoarea EOF (-1).

4. Functii de citire / scriere

Citirea si scrierea sirurilor de caractere

De ce să nu folosiți funcția gets

primeste ca input numai un buffer (s), nu stim dimensiunea lui problema de buffer overflow: citim in s mai mult decat dimensiunea lui, gets nu ne impiedica, scrie datele in alta parte folositi fgets: char *fgets(char *s, int size, FILE *stream)

• fgets(buffer, sizeof(buffer), stdin);

in standardul C11 functia gets este eliminata

Sursa: Alexe B. – Programare Procedurala (Note de curs 2016-2017)

4. Functii de citire / scriere

Citirea si scrierea cu formatare (vezi Curs 4 / slide 36 – 47) scanf() / printf()

- •La citire, formatarea specifică conversia datelor de la reprezentarea externă în reprezentarea binară.
- Pentru operatia de scriere se efectuează conversia inversă.
- Pentru citirea datelor se utilizează functia scanf cu prototipul: int scanf(const char * format [, lista_adrese_variabile]);
- Functia **scanf** întoarce numărul de câmpuri citite si depuse la adresele din listă. Dacă nu s-a stocat nici o valoare, functia întoarce valoarea 0.
- Pentru scrierea datelor se utilizează functia printf cu prototipul: int printf(const char *format, lista_valori);
- Functia **printf** întoarce numărul de octeti transferati sau EOF (-1) în caz de esec.

Detalii complete http://www.cplusplus.com/reference/cstdio/printf/

5. Siruri de caractere

Exista doua posibilitati de definire a sirurilor.

- ca tablou de caractere;
 - char sir1[30];
 - char sir2[10]="exemplu";
- ca pointer la caractere;
 - char *sir3; //
 - sir3=sir1; // sir3 ia adresa unui sir static
 // sir3=&sir1; sir3=&sir1[0]; echiv cu sir3 = sir1;
 - sir3=(char *)malloc(100);// se aloca un spatiu pe heap
 - char *sir4="test";// sir2 este initializat cu adresa sirului constant

Ultimul caracter din sir este caracterul nul ('\0').

Ex: "Anul 2016" ocupa 10 octeti de memorie, ultimul fiind '\0'.

Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

declarate in stdio.h

char * gets(char * s); //citeste caracterele din intrare pina la intalnirea caracterului Enter, care nu se adauga la sirul s; plaseaza '\0' la sfarsitul lui s; returneaza adresa primului caracter din sir; daca se tasteaza CTRL/Z returneaza NULL; codul lui Enter e scos din buffer-ul de intrareint

```
puts(char * s); // tipareste sirul s, trece apoi la rand nou
```

scanf("%s",s); // idem gets; daca se tasteaza CTRL/Z returneaza EOF;
codul lui blanc sau Enter raman in buffer-ul de intrare

```
printf("%s",s); // tipareste sirul s
```

5. Siruri de caractere

Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

strcpy / strncpy

declarate in string.h

char* strcpy(char *d, char *s);

- copiaza sirul sursa s in sirul destinatie d;
- returneaza adresa sirului destinatie;
- şirul rezultat are un '\0' la final.

char* strncpy(char *d,char *s,int n);

- copiaza maxim n caractere de la sursa la destinatie;
- returneaza adresa sirului destinatie;
- şirul rezultat NU are un '\0' la final.

5. Siruri de caractere

Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

```
char *s1.*s2:
char *s3,*s4;
int n:
n = strlen("Propozitie de test pentru cursul 8.");
s1 = malloc(n*sizeof(char));
s2 = malloc(n*sizeof(char));
s3 = malloc(n*sizeof(char));
s1 = "Propozitie de test pentru cursul 8.";
s4 = s1; /** copierea ADRESEI, nu a sirului efectiv **/
puts(s4);
strcpy(s2,s1);
puts(s2);
strncpy(s3,s1,4);
puts(s3); /** NU se ataseaza automat si '\0' **/
s1 = malloc(n*sizeof(char));
                                    C:\Users\Ank\Desktop\curs8\bin\Debug\curs8.exe
strcpy(s2,s2+10);
                                   Propozitie de test pentru cursul 8.
                                    Propozitie de test pentru cursul 8.
printf("%s\n\n",s2);
                                    de test pentru cursul 8.
```


Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

strcmp / strncmp

declarate in string.h

int strcmp(char *s1,char *s2);

- returneaza <0 daca s1 < s2, 0 daca s1 = s2 si >0 daca s1 > s2.

int strncmp(char *s1,char *s2,int n);

- comparare a doua siruri pe lungimea n
- ambele funcții sunt case sensitive
 - strcmp("POPA","Popa") returneaza un numar < 0 întrucât 'O' < 'o' (codurile ASCII 79 respectiv 111)
 - unele implementări au funcția stricmp case insensitive

5. Siruri de caractere

Functii de prelucrare a sirurilor de caractere Exemplu: minidictionar

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <conio.h>
#include <string.h>

// lista de cuvinte si semnificatii

char *d[][40]={
    "atlas", "culegere de harti",
    "masina", "vehicul motorizat",
    "telefon ", "echipament de comunicare",
    "","" // se termina cu NULL si NULL
-};
```

```
Dati un cuvant
atlas
inseamna
culegere de harti
Altul? y/n
y
Dati un cuvant
inseamna
Altul? y/n
m
Dati un cuvant
motor
Cuvantul? y/n
n
```

```
int main()
 char cuvant[40], ch,**c;
  do
    printf("\n");
    puts("Dati un cuvant");
    gets(cuvant);
    c = (char **)d:
    // gaseste cuvantul si ii afiseaza semnificatia
    do
      if(!(strcmp(*c,cuvant)))
        puts("inseamna");
        puts(*(c+1));
        break:
      if(!(strcmp(*c,cuvant))) break;
      c = c+2: // se continua lista
    } while(*c);
    if (!*c) puts("Cuvantul nu este in dictionar!");
    printf("Altul? y/n \n");
    ch = getche();
 } while( toupper(ch)!='N');
 return 0;
```

Programare Procedurala – Curs 8

5. Siruri de caractere

Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

strcat / strncat

declarate in string.h

char* strcat(char *d,char *s);

- concateneaza cele doua siruri
- returneaza adresa sirului destinatie;
- şirul rezultat are un '\0' la final.

char* strncat(char *d,char *s,int n);

- concateneaza primele n caractere de la sursa la destinatie;
- returneaza adresa sirului destinatie;
- şirul rezultat NU are un '\0' la final.

Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

strcat / strncat

declarate in string.h

```
#include <string.h>
int main()
  char s1[100] = "Test", s2[100] = "Alt test", s3[100]="";
  strcat(s1,s2);
  puts(s1);
  strncat(s3,s2,6);
  puts(s3);
 C:\Users\Ank\Desktop\curs8\bin\Debug\curs8.exe
 TestAlt test
```


Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

strchr / strrchr /strstr

declarate in string.h

char* strchr(char *s,char c);

- cauta caracterul c in sirul s;
- returneaza un pointer catre prima sa aparitie sau NULL;
- se cauta de la stanga la dreapta.

char* strrchr(char *s,char c);

- cauta caracterul c in sirul s;
- returneaza un pointer catre prima sa aparitie sau NULL;
- se cauta de la dreapta la stanga.

char* strstr(char *s,char *c);

- cauta sirul c in sirul s;
- returneaza un pointer catre prima sa aparitie sau NULL;
- se cauta de la stanga la dreapta.

Programare Procedurala – Curs 8

Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

strchr / strrchr /strstr

declarate in string.h

```
#include <string.h>
int main()
  char s1[100] = "Mississippi", s2[100] = "si",x;
  puts(strchr(s1,'s'));
  puts(strrchr(s1,'s'));
  puts(strstr(s1,s2));
 C:\Users\Ank\Desktop\curs8\bin\Debug\curs8.exe
  sissippi
```


5. Siruri de caractere

Exemplu

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
  char s1[20]. *s2;
                           C:\Users\Ank\De
  printf("S1 = ");
                          S1 = Abcd
gets(s1);
                           S2 = Mnp
puts(s1);
                           Process returi
  printf("S2 = ");
                           Press any key
scanf("%s",s2);
printf("%s",s2);
 return 0;
```

```
\label{eq:printf} \begin{split} & \text{printf("Lungimea sirului s2} = \%d \n", \, \text{strlen(s2))} \,; \\ & \text{strcat(s1,s2);} \\ & \text{printf("s1 concatenat cu s2} = \%s \n", \, \text{s1)} \,; \\ & \text{printf("prima aparitie a lui i} = \%s \n", \, \text{strchr(s2,'i'))} \,; \\ & \text{printf("prima aparitie a lui i} = \%s \n", \, \text{strstr(s2,"ie"))} \,; \end{split}
```

```
C:\Users\Ank\Desktop\Curs7\bin\Debug\Curs7.exe

Lungimea sirului s2 = 10
s1 concatenat cu s2 = Nor Noiembrie
prima aparitie a lui i = iembrie
prima aparitie a lui i = iembrie
```

Programare Procedurala - Curs 8

Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

strtok

declarate in string.h

împărțirea unui șir în subșiruri

char* strtok(char *s, const char *sep);

- împarte șirul s în subșiruri conform separatorilor din șirul sep
- -string-ul inițial se trimite doar la primul apel al funcției, obținânduse primul subșir;
- La următoarele apeluri, pentru obținerea celorlate subșiruri se trimite ca prim argument NULL

Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

strtok

declarate in string.h

```
char s[100] = "Impartirea,unei propozitii_in cuvinte";
char separatori[] = {" _,"};
char *p;
int nrcuv = 0;
puts(s);
p = strtok(s,separatori);
while(p)
   nrcuv++;
   printf("%s\n",p);
                                     C:\Users\Ank\Desktop\cu
   p = strtok(NULL,separatori);
                                     propozitii
                                     cuvinte
printf("\n%d cuvinte",nrcuv);
```


Functii de prelucrare a sirurilor de caractere

sscanf/sprintf

Conversia de la şir la un număr → **sscanf** și descriptori de format potriviți

```
char *string="-45.8614";
double numar;
sscanf(string, "%lf", &numar);
printf("%f", numar);
```

Conversia de la numar la un sir -> sprintf și descriptori de format potriviți

```
char string[12];
int numar=897645671;
sprintf(string, "%d", numar);
printf("%s", string);
```


Concluzii

- S-au detaliat notiunile : subprogram (functie), apel de functie, transmiterea parametrilor;
- 2. S-au introdus notiunile de pointeri la functii
- 3. S-au reamintit functiile principale care lucreaza pe siruri de caractere.

Perspective

Cursul 8:

1. Alocarea dinamica a memoriei – malloc, calloc, realloc.